

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

Róm. 8:31

A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felelős szerkesztő és kiadó:

D. Dr. RÉVÉSZ IMRE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZÁM. (PÜSPÖKI HIVATAL)

Megjelenik havonként kétszer, 1-én és 15-én
Előfizetési ára évi 20 forint

„Ha elfelejtkezem . . .”

Igehirdetés Debrecenben, 1948 március 15-én, az újra megnyitott Nagytemplomban.

137. Zsoltár 5—6: Ha elfelejtkezem rólad, Jeruzsálem, felejtkezzék el rólam az én jobbkezem! Nyelvem ragadjon az inyemhez, ha meg nem emlékezem rólad: ha nem Jeruzsálemet tekintem az én vigasságom fejének.

Azon a napon, amikor a száz esztendővel ezelőtti márciusi események híre Debrecenben elterjedt, éppen vasárnap volt. A Kollégium ifjúsága csatlakozni kívánt a pesti ifjúsághoz, gyűlést tartott és ott a nagy naphoz is és a Kollégiumhoz is méltó határozatokat hozott. A gyűlés előtt istentisztelet volt az Oratóriumban s a szolgáló ifjú végzett teológus és publicus praceptor a most felolvasott zsoltárszöveg alapján a hazaszeretetről prédikált. Beszédét, mint fennmaradt kéziratából tudjuk, éppen március 15-én fogalmazta meg, noha akkor még nem tudhatta, legföljebb csak sejtette a nagy nemzettavasznak Pestről e napon történt elindulását.

Íveljük át az elmúlt száz esztendőt ennek az Igének aranyhidjával s mai kettős ünnepünkön ezen a hidon megállva és ennek aranyfényében nézzünk alá a harsogó, sötét időfolyamba.

A 137. zsoltárnak éppen ez a két verse az, ahol az Ige világossága legtisztábban fénylik. A többi részében nagyon is emberi szenvedélyek lángolnak és füstölögnek. Egy elkínzott nép keserű visszaemlékezése babiloni számkivetésének megalázó évtizedeire, lihegő bosszúkiáltása a zsarnok és csatlósai ellen. De izzó láng és fojtó füstgomoly közepett egyszer csak fellobban egy tiszta, gyöngéd világosság: a hűség fénye. „Hazám, népem, egyházam, szent templomom és szent városom, te drága és egyetlen Jeruzsálem, amelynek neve egyszerre jelenti mindezt nékem: én mindhalálig hű akarok lenni hozzád, te eltiport, te megalázott, te rombadőlt — és ne legyen többé Istenem az élő Isten, ha vétenék valaha e hűség ellen!” Mintha csak Petőfit hallanók, amint nem az Ige nyelvén ugyan, de az érzéseknek ugyanabból a mélységéből kiált fel:

„...szerelem, hön szeretem, imádom
Gyalázatában is nemzetemet!”

Ez a hű ószövetségi ember a Szentlélektől indítatva azt meri tehát mondani Istene színe előtt, hogy ha valaha mégis hűtlenségbe találna esni, kétféle büntetést is megérdemelne: ha megfélemledik az ő Jeruzsáleméről, megérdemli, hogy megbénuljon a jobbkarja; ha pedig nem Jeruzsálem lesz az ő életörömének mindennél gazdagabb kútfeje, akkor — mintha most meg a bibliás Arany Jánost hallanók: „rothadjon a nyelv, mely téged

profánál, édes enyim, szentem, magasztosom!” — akkor, igen, megérdemli, hogy megnémuljon.

Szeretett gyülekezet, én most a Kegyelemre támaszkodva azt merem hinni, hogy mi, akik im békéjünk nagy örömmel Isten imáadásának ebbe a megújított hajlékába, ahonnan negyedfél esztendeig tartott bennünket távol a büntető, de büntetve is áldó atyai kéz — mi most mindnyájan odakünn hagytuk az emberi indulatok lángját és füstjét, még hogyha azok nagyon hasonlítanak is a zsoltárban megszólalókhöz. Szeretem hinni, hogy ide mindannyian egy fényt hoztunk be csak és azt az egy fényt fogjuk innen még tisztább és még erősebb lánggal kivinni: a hűség fényét. Azét a hűségét, amely ezen a napon egyszerre és szétbonthatatlanul öleli át a földi és az örök hazát, a nemzetet és az egyházat, és azt, ami nekünk magyar reformátusoknak nemcsak itt, hanem szerte a hazában s a nagyvilágon, nemcsak száz éve, hanem már évszázadok óta megszentelt szimbolumát jelenti a gyökeres magyarság és a református keresztyénység nagy történelmi összeforrásának: Debrecen városát, amelyet atyáink legalább három század óta emlegetnek magyar Jeruzsálemnek, és benne a Nagytemplomot.

Im békéjünk nagy örömmel és bizonyosságot teszünk a felséges Isten színe előtt, hogy mi az Ő kegyelme által hívek akarunk lenni és maradni a mi Jeruzsálemünkhöz — sokkal hívebbek, mint eddig bármikor volt a mi nemzedékünk s a megelőző két emberöltő.

Hívek akarunk lenni és maradni, mert nem akarjuk, hogy a jobbkezünk, amelyre annyi munka és a munkából következő annyi harc vár még, megbénuljon. Azt akarjuk, hogy a munkába és a munka harcaiba lendülő kéz egy legyen az imádságra fölemelt kézzel. És azt valljuk, hogy az imádság nélküli munka sorsa épp oly reménytelen, mint amilyen szegénytelen a munka nélküli imádság. Nemzetünk és városunk fölemelkedéséért végzett munkánkhoz mindörökre egyházunkból és templomunkból akarjuk kapni az erőt — mert mindörökre itt vagyunk legközelebb ahhoz a Kézhez, amely érettünk keresztfára szögeztetett és amely Kézben ott van számunkra minden élet és minden megújulás végső titka és végső ereje. Megfogozunk ebbe a Kézbe s úgy kiáltunk: Nem felejtkezünk el terólad, miérettünk megbénult Kéz, nem leszünk Hozzád hűtlenek, aki Magadra vetted a mi büntetésünket, Megváltónk, egyházunk Ura és nemzetünk sokszázados útvesztőinek egyetlen igaz világossága — ő, fogjad a kezünket, hogy mi is foghassuk a Tiedet, imádságra és munkára a Te nevedben, hazánkért, népünkért, embertestvéreinkért mindig készen!

De hívek akarunk lenni és maradni azért is, mert nem akarjuk, hogy a nyelvünk, a bizonyosságtevésnek és a hitvallásnak ma rá váró legnehezebb feladatai közepett,

megbénuljon. Mi nemcsak akkor akarunk jó magyarok és jó reformátusok lenni, amikor a világ szerint is öröm annak lenni és öröm arról beszélni. Nemesak egy évben egyszer, talán csak száz évben egyszer. Nemesak akkor, amikor az úgynevezett *rendes* emberélet egyensúlyához és diszéhez tartozik oda a hazafiság meg a vallás. Hanem mi jó magyarok és jó reformátusok akarunk maradni akkor is, amikor ebből a világ szerint semmi örömünk nem származik, legföljebb az ellenkezője. Mi akkor is boldogan vállaljuk magyarságunkat, amikor az kereszt, és reformált kereszténységünket, amikor az a világ fiainak szemében kisebbségünk. Vállaljuk pedig azért, mert minékünk van egy kiapadhatatlan örömforrásunk: Jeruzsálem. A kútfő, ahol számunkra Isten beszédének élő vize felfakad. A fényforrás, amely a leg-sötétebb viharfelhők közül kiragyogva, bizton mutatja az utat Isten országába. A seb, amelynek tiszta vére számunkra egyetlen gyógyulás és remény... Mi vállaljuk mindezt, nem titokban, hanem nyíltan, nem néma ebekként, hanem biztos zengésű trombitákként, nem mint rejtegetni és kissé restelni való magánügyet, hanem mint egész nemzetünk és egész egyházunk javára és épülésére való, tehát elhallgathatatlan közügyet. Megérdemeljük, hogy nyelvünk nyelvünkhez ragadjon, ha még most sem azt fogjuk cselekedni, amit az Úr kíván az Ő népétől és annak őrállóitól: „Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, kik az Urat emlékeztetitek, ne nyugodjatok! És ne hagyjatok nyugtot néki, míg megújítja és dicsőségessé teszi Jeruzsálemet e földön.” (Ésaiás 62: 6—7.)

Szeretett testvéreim, még bizonyosan mindnyájan emlékeztek rá — lehet-e ezt valaha is elfelejteni? —, hogy Nagytemplomunk szörnyű éjtszakája után napokon keresztül tömegek zarándokoltak a templom belsejébe s ha már istentiszteletet lehetetlen volt benne tartani,

legalább az Úr asztalát hintették tele hulló könnyekkel és az ősz utolsó virágaival. Mélyen megható volt a fájdalmas szeretetnek ez az önként feltörő és senki által meg nem rendezett nyilvánulása — de én már akkor is, és azóta is nagyon sokszor, elmondtam a magam fájó szívéből a többi fájó szíveknek: vigyázatok, ezt a mi drága szentélyünket ne tekintjük valami óriás koporsónak! Nehogy úgy sirjunk és úgy hintsünk virágot a rongált és füstölő falak között, mintha itt most visszahozhatatlanul temetkeznek egy nekünk oly kedves mult — hanem sirjunk azért, mert ez a mi Nagytemplomunk sok más magyar református templommal együtt már 1944 ősze előtt közel állt ahhoz, hogy épségben megmaradva is koporsóvá váljék: emléktemetővé és hangulatkriptává, ahová hazajáró lelkek gyülekeznek, egyre ritkuló alkalmakkor, egyre apadó számban.

Vigyázzunk most is, atyámfiai: ma nem koporsót virágozunk fel és nem kriptát szentelünk. Ma itt a Sion várának leomlott fala áll félig készen: nem örvendező bámulókra van szüksége, hanem nehémiási harcos újjáépítőkre, akiknek egyik kezében vakolókanál, a másikban a Lélek kardja. Ma itt kibontatott egy betemetődött kútfő: fog-e belőle az élő víz a próféta látása szerint kiáradni a templomajtókon át az emberélet egész területére a világ négy tája felé, vagy pedig újra visszahúzódik és beszikkad? Ma itt élővé vált egy évszázados nagy emlék és Isten keze szötte vonásaival ragyogott fel az emberi és magyar szabadságeszmény: felejtjük-e egy ünnepi óra multán és máshol fogjuk-e keresni tovább ünnepszünk örömforrásait?

Ó, hadd ne felejtkezzék el rólunk a mi jobbkezünk — hadd ne ragadjon nyelvünk az nyelvünkhez!

Jertek, emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Istenhez az égben — imádkozzunk.

Révész Imre.

Bánáss püspök üdvözli a Nagytemplomát újra megnyitó Debrecent

A súlyos műtét után Isten kegyelme által immár lábadozó D. Dr. Bánáss László veszprémi megyéspüspök betegágyából a következő táviratot intézte Révész püspök útján — ki őt a budapesti kórházban többször meglátogatta — az ünneplő Debrecen népéhez:

„Debrecen szíve és lelke fogott meg, mikor az Úr annak a városnak szolgálatára rendelt. Ennek a városnak szívében és lelkén lettünk egygyé sorsdöntő napokon, hogy egység legyen ott, ahol magyar ügyről van szó. Szívemnek és lelkemnek magából adott erőt ez a város, mikor az Isten további szolgálatára rendelt új fópasztornak és vele együtt ünneplő hívő seregének lelkét beragyogta a maga szeretetével. Most, midőn ez a Debrecen ünnepel, változatlan szeretettel áramlik

az én lelkem is feléje a legjobb kívánságokkal. László veszprémi püspök.”

Ez a szó legmélyebb, mert legkeresztényebb értelmében testvéri köszöntés a mi debreceni ünneplésünknek mindörökké felejthetetlen fénypontja marad. Bánáss László velünk együtt sirt a Nagytemplom lángbaborult falai alatt, hőselkü szerzetesei a mi fiainkkal együtt életük kockáztatásával mentették, ami akkor menthető volt — most velünk együtt örül és imádkozik. Ne legyen Debrecenben egyetlen olyan szív se, amely ugyanakkor, amikor a Nagytemplom eddigi helyreállításán örvendezik és teljes újraépüléséért könyörög, ne adna hálát Bánáss László, Isten hű szolgálója megszabadításáért a hirtelen rátört betegség rontásából — és ne könyörögne az ő teljes megépüléséért, hogy még igen sokáig szolgálhassa Krisztus ügyét minden magyarok között a halandó testben, amely a Szent Lélek temploma.

I R O D A L O M

Dr. Eesedy Aladár: Egy év a szószéken. Bár *előleg* nem helyeseljük a prédikációs kötetek kiadását, erről a kötetéről azonban mégis több jót mondhatunk. A szerzőt Tiszántúlon sem kell bemutatnunk, nemcsak azért, mert itt is végzett több helyen áldott szolgálatokat, hanem azért is, mert könyvei közkézen forognak itt

is. — Az e kötetben megjelent prédikációk nem irodalmi mesterművek — ezt dicséretére mondjuk —, nem is szónoki mesterfogásokkal teljes műfaji teljesítmény, hanem igehirdetés, biznyságtétel és evangélizáció. A cím szerint azonban minden vasárnapra és ünnepi alkalomra van igehirdetés, mégis meglepő, hogy több évvel ezelőtt egészen más alkalommal elmondott igehirdetés a könyvben más dátummal szerepel. Januárra ad pl.

olyan prédikációt, amit régebben júliusban mondott el. Ilyenre több példa van, jöllehet a könyvben egy bizonyos célt, sorozatot sem tudunk felfedezni. Így nem tervszerű igehirdetésről lehet beszélni. — A beszédek meglehetősen tipikusak: majdnem mindegyikben van egy-egy illusztráció — de nem a bibliából! — és a prédikáció vége felé rendszerint Hallelujah-vers-idézet. A prédikációk annyira krisztocentrikusak, hogy pl. I. Mózes 45: 4-et (Monda József az ő atyjafiaiának: Jöjjetek közelébb hozzám...) így fejti ki: Miért kell nekünk közelebb jutni Jézushoz és egymáshoz? Hogyan juthatunk közelébb Jézushoz? Hogyan juthatunk közelébb egymáshoz? A felosztás pedig azzal indokoltatik, hogy József „Jézust ábrázolja”, „József az Úr Jézus előképe”. Így a beszédek evangéliumi biznyságtételek, de nem mindig textusszerűek.

Öszintén kívánjuk, hogy e könyv sok ihletést, meglátást adjon sok igehirdetőnek, mert erre szánta a könyvet szerzője is.

Sz. G.

HALOTTAINK

Özv. Balogh Sándorné, Mudy Juliánna, néhai Balogh Sándor volt vámosatyai lelképásztor özvegye súlyos szenvedés után, 80 esztendő korában január hó 30-án Vámosatyában elhunyt. Benne széles körben ismert, nemes, jóltevő lélek költözött el. Férjével együtt közös emléküket örzi egy háromszobás lakás melléképülettel, amelyet a vámosatyai egyházközség számára az egyház telken építtettek fel.

H Í R E K

Az árvízkarosultakért. Több lelkész-társunk értesített arról, hogy Fodor Lajos és Máthé Elek urak írásbeli ajánlást és támogatást kértek a magyar református lelkészektől, az amerikai magyar református lelkészekhez és hívekhez, hogy a beregi árvízkarosultak javára az észak-amerikai Egyesült Államok református magyarsága között indítandó gyűjtési akciójukat alátámasszák. Illetékes helyről közölni kívánják, hogy Fodor Lajos és Máthé Elek ilyen támogatást és ajánlást sem az egyházkerületek elnökségétől, sem a Konvent elnökségétől nem kért.

A magyarországi református egyház, amikor az egyházak világtanácsa által létrehozott Egyetemes Újjáépítési Osztály magyarországi tagozatát megszervezte, kötelezőnek ismerte el magára nézve azt az alapmegállapodást, hogy a segélyezési munkát az egyházak hivatalos és felelős szervei útján bonyolítják le a gyűjtésben és a segélyszétosztásban egyaránt. Ezért a magyarországi református egyház Fodor Lajos és Máthé Elek egyébkénti jót akaró akcióját, amelyhez sajnálatosan sok nem tájékozott magyar református lelkész ajánlást is megkapta, a maga részéről nem támogathatja.

Ettől függetlenül felkérte az Egyesült Államokban munkálkodó eddigi megbízottait és kiküldöttöket: Dr. Vasady Béla egyetemi tanárt és Dr. Szabó István clevelandi református lelképásztort, valamint Dr. Enyedy Andor püspököt, aki a közeljövőben indul Amerikába, hogy az amerikai magyarság testvéri segítségét kérje a beregi árvízkarosultak számára és annak eredményét az Ökumenikus Bizottság útján, utaltassák át.

A tiszántúli egyházkerület elnöksége az Egyetemes Konvent elnökségének támogatásával a legelső között jelent meg az árvíz sújtotta területen, igen jelentős anyagi segítséggel. Élelmiszerből, ruhából és gyógyszerekből nyomban az árvíz pusztítása után nagy mennyiséget osztott szét és készpénzben a már eddig szétosztásra kerülő összeg túlhaladja a 60.000 forintot.

Lelkipásztorok vasúti kedvezménye. Lelkipásztorok és családtagjaik részére egyszeri utazásra jogosító félúti igazolvány havonként egyszer a következő úton szerezhető. A kérvény szövege: „Magyar Közlekedésügyi Miniszter Úr! Tisztelettel kérem, hogy részemre (felelősem részére, gyermekem részére — kiríva a teljes nevét: ha együtt utazik a család, akkor elég így: és családom részére, 3 személyre) egyszeri utazásra jogosító félúti igazolványt engedélyezni és kiállítani méltóztassék. Címem: . . . Fogadjon Miniszter Úr kiváló tiszteletem őszinte kifejezését.” Dátum, aláírás, lelképásztor. — A kérvényre esperesi vagy püspöki hivattal a következő záradékolás vezetendő rá: „Fenti lelképásztor szolgálati viszonyát hivatalosan igazolom.” Dátum, aláírás, pecsét. Az így elkészített kérvény a következő címre küldendő egyszerű levélben: Magyar Közlekedésügyi Minisztérium Jegykezelőse Budapest, VII., Dob-utca 75—81. II. em. 226. Az igazolvány utánvétellel érkezik. Az igazolvány kiállításának ára 3 forint, az utánvét kb. ugyanannyi. Amennyiben valaki személyesen váltja ki a megadott címen, csak a 3 forint kiállítási díjat fizeti. Postán egy héten belül szokott megérkezni. (Átvéve a Sárospataki Igehirdető 1948 februári számából.)

A beregi esperesi hivatal címén az árvízkarosultak segélyezésére február 1—29 között a következő adományok érkeztek: nőszövetségek gyűjtése és adománya: Hódmezővásárhely 165—, Tiszafüred 170—, Dévaványa 473-50, Szentes

100—, Kunmadaras 100—, Kötgyán 369-25, Orosháza 150—, Tiszarád 50—, Gyula 250—, Szerep 300—, Rohod 235—, Piricsé 200—, Nyíregyháza tanyai egyházrész 80-20, Köröstarcsa 120—, Esztár 150—, Nagymajláth 50—, Monostorpályi 66-40, Csépa 100—, Békés 500—, Berettyóújfalú 224—, Árpádtéri egyházrész, Debrecen 100—; egyházközségek gyűjtése és adománya: Hódmezővásárhely 475—, Kuncsorba 250—, Körösnagyharsány 300-20, Fényeslitke 90—, Bodroghalász 125—, Lövépötri 85—, Nyírbátor 101-80, Nádudvar 15—, Tiszakanyár 5—, Árpádtéri egyházrész, Debrecen 100—, egyéb gyűjtések és adományok: UFOSZ szervezet, Tiszarád 40—, Bibliakör, Mezőgyán 200—, KIE, Berettyóújfalú 68-50, SDG-diákok, Gyula 180—, Leányegylet, Abádszalók 100—, Papp K. Jenő lp., Tiszakanyár 100—, Vasárnapi iskola, Gyula 20—, N. N. 10— forint. Összesen a fenti címen 7451-55 forint.

Örökbefogadás. Egy gönci jó református gazdálkodó család, gyermektelenek, szeretne örökbefogadni egy teljesen árva 14—22 év közötti, vallásos lelkületű, jónevelésű leánykát, kiről, mint sajátjukról a legnagyobb szeretettel minden tekintetben gondoskodnának. Az ügyet közvetíti Uray Sándor lelkész, Debrecen, Révész-tér 2. (Kistemplom.)

Egyhetes evangélikáció volt az elmúlt héten Magyarhomorogon, ahol Pusztai Sándor és Körösladányban, ahol Nyakas Sándor lelképásztorok vezetésével készült a gyülekezet már régóta imádságával az evangélikáció fogadására. Az evangélikációs szolgálatokat Magyarhomorogon Berényi József debreceni h. lelkész, Írlanda Sára nőszövetségi titkár, Körösladányban Kiss József hajdúböszörményi és Török Imre sápi lelképásztorok végezték.

Lelkészképző vizsgálat tartott február 17—19. napjain. I. oklevelet szerzett Fehér Ákos debreceni (jelesen kép.), II. oklevelet szerzett Csathó Kálmán kisvárdai (jelesen kép.), Komolai Sándor nagykállói, Mészáros László füzesgyarmati segédlelkész és Vida József győrocskei tanító.

Lipesei Gábor bélmegyeri lelkész-tanítót hívta meg egyhangúan lelképásztorának a mezőberényi egyházközség. Az új lelképásztor beiktatása január 11-én volt. A beiktatást Gönczy Béla esperes végezte.

Állami tanító megyeszékhelyről két évtizedes orgonistakántori gyakorlattal református kántorsággal összekötött állást keres, esetleg cserével. Levélcím: Református Lelkipásztori Hivatal, Mátészalka.

Dr. Mátyás Ernő Újszövetségi kijelentés története, amely a Paróchiális Könyvtár XXI. kötete, rövidesen német nyelven jelenik meg Svájcban. A könyv németre való fordítását Bodoky Richárd, a Bethesda-kórház lelképásztora végzi. Mátyás Ernő e hatalmas művének németre való fordítása nemcsak a világ protestáns egyházi irodalmát gazdagítja, hanem egyik jelentős állomása annak is, hogy a magyar szellemiség alkotása bekerül az egyetemes emberi kultúra vérkeringésébe, amibe nyelvi elszigeteltségünk miatt olyan kevés alkalmunk van ennyire aktíve részt venni.

A hajdúhadházi gyülekezet minden hónap egyik vasárnapján gyülekezeti napot tart. Január 18-án a gyülekezeti istentiszteleten, presbiteri értekezleten, a Nőszövetségben és teadélutánon Szabó Gábor püspöki titkár szolgált, február 22-én pedig Dr. Czeglédi Sándor egyetemi tanár és hitvese. A gyülekezet minden áldozatot meghoz leégett templomának felépítésére, de hisszük, hogy a lelki gyülekezet is mindinkább fejlődik.

Teadélután a Kálvineumban. Jan. 14-én a hajdúböszörményi Kálvineum fiúinternátusban teadélutánt rendezett az Almássy Márton vezetése alatt álló bibliakör. Az igét Dr. Ferenczy Károly egyházkerületi főjegyző hirdette. A jövedelem egy részét a beregi árvízkarosultak segélyezésére ajánlották fel.

Az árvízkarosultak javára természetbenieket küldtek a következők: Dunavecse, Kovács László debreceni II. o. ált. iskolai tanuló (ruhanemű), Tomajmonostori nőszövetség, Makó-Rákos, Debrecen Kossuth-u. egyházrész, Debrecen-Dombostanya, Debrecen-Csapóker. Tiszaszentimre és Nyírmada. — Ez úton is kérjük, hogy ezentúl a szállítmányokat lehetőleg közvetlenül küldjék el vagy az árvízkarosult egyházközség lelképásztori hivatalának, vagy a vásárosnaményi — ha Beregnek szánták — és a penyigei — ha Szatmárnak szánták — lelképásztori hivatalnak Szállítási engedélyt az árvízkarosultak felsegélyezésére az illetékes községi eljárás ad.

Az árvízkarosultak javára március 10-ig a következő pénzádományok folytak be: Nyíribronyi népiskola 100 Ft, Debreceni tanítótestület 329-83 Ft, Földeáki általános iskola 350 Ft, Csapó-utcai egyházrész, Debrecen 1073-50 Ft, Szűcs János, Debrecen 20 Ft, Országos Református Tanáregyesület 100 Ft, Kismarjai egyházközség 307-16 Ft, Fegyverneki egyházközség 112-75 Ft, Szarvasi nőszövetség 900 Ft, Vaskó Gyula, Debrecen 50 Ft, Tiszabездédi egyházközség 428-40 Ft, Osváth Margit, Újpest 10 Ft, Szatmári nőszövetség, 5234 Ft, Kunszentmártoni nőszövetség 200 Ft, Magyar Nők Demokratikus Szövetsége Csanádapáca 169-50 Ft, Tiszaugi nőszövetség 100 Ft, Turkevei Női bibliakör 141-10 Ft, Battonya egyházközség 250 Ft, Szigetszentmiklósi egyházközség 60 Ft, Magyarhomorogi egyházközség 210 Ft, Szakoly egyházközség 150 Ft, Ajaki egyházközség 261-40 Ft, Törökszentmiklósi polgári és általános iskola 34 Ft, Tóthpál Márton, Budapest 54 Ft, Debreceni nyilastelepi egyházrész 88 Ft. Eddig befolyt pénzádományok összege: 34,818-64 Ft.

Lelkeszi Evangélikációs Konferencia volt Kékesén. Február utolsó napjaiban D. Dr. Révész Imre püspök meglátogatta a felsőszabolcsi egyházmegyét. Ez alkalommal a kis kékesi gyülekezet nyitotta meg vendégszerető érzéssel nem csak házának ajtóit, hanem szívet is. Szónok Béla lelképásztor családjával, tanítóival és hűséges presbitereivel áldott előkészítő munkát végzett. Az előkészítés gyakori könyörgésekkel volt teljes. Isten meg is áldotta. Az egyházmegye lelképásztorai közül 41-en jöttek össze, élükön az esperessel és az egyházmegyei gondnokkal. A püspök látogatása most is evangélikációs jellegű volt. Két napon keresztül foglalkozott a lelképásztorokkal az Ige fölő hajolva. A megbeszélés tárgya a zsidókérdés volt Pál apostol prédikációja alapján, amely az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 13. részében van megírva. Igen mélyreható megbeszélés indult meg a kérdés felett. Ezen kívül a lelképásztorok előadták egyéni pásztori, és gyülekezeti problémáikat, majd Porzolt Ferenc dombrádi lelképásztor, missziói előadó bevezetése alapján beszámoltak az egyházmegye missziói életéről. Esténként evangélikációs istentiszteletek voltak, melyen D. Dr. Révész Imre püspök és Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkész szolgáltak. Utána házi istentiszteleteket tartottak a falu sok házában. A befejező napon a környékről csaknem 500 presbiter és tanító jött össze. Ezen a konferencián az áhítatot Kiss Lajos esperes tartotta, majd az egyház időszaki kérdéseiről Dr. Szentpáli Gavallér Lajos egyházkerületi ügyész tartott nagy

érdeklődéssel kísért előadást, melyet elmélyült vita követett. Az összefoglalást D. Dr. Révész Imre püspök tartotta, hangoztatva, hogy az egyház tanítói és presbiterei milyen áldott szolgálattal vihetik előre egyházunk munkáját. Szinte a kenyerek és halak megszorításának csodáját láttuk, amikor a kicsiny kékcei gyülekezet, mely alig 700 lelkes, több mint 500 testvért látott keresztyéni szívvvel vendégül.

Az oslói konferencia filmje megérkezett. Igen szép, 25 perces keskenyfilm. Kísérőszöveggel együtt 20 forintért kikölcsönözhető az Ökuménikus Ifjúsági Bizottságtól. Leköthető Vincze Györgynél, Budapest, IX., Ráday-u. 31. j. IV. 1. levélben, illetve 388-198 telefonszámon az S. D. G. Kálvin-téri irodájában.

Állásesere. Lelkipásztori állásomat önként elcserélném Szabolcs megyéből. A gyülekezet rendezett körülmények között él. Javadalom 43 kat. hold elsőrendű föld, 60 q rozs, 6 öl fa, korpótiék stb. Vármegyei székhelytől 10 km, vasúttól 4 km, kövesút mellett. Autóbuszjárat három irányban. — Felbélyegzett ajánlatokat a püspöki hivatal továbbít.

Hajdúbagos, melynek gyülekezetét a háború nagyon megpróbálta, mert templomát teljesen használhatatlanná tette, csak a négy fal maradt meg, érzi, hogy az újjáépítést lelki megújulásnak kell megelőznie. Ezért Kardos Lajos lelkipásztor egyhetes evangélikációt készített elő a gyülekezetben. Az evangélikáció befejezésén, mely alkalommal úrvacsoraszertés is volt, D. Dr. Révész Imre püspök szolgált. Az evangélikációs szolgálatokat Szenes László debreceni, Madarász József, Zergi Gábor és Tamás Ferenc lelkipásztorok, továbbá Irlanda Sára nőszöveg-titkár és Tisza Imre diakónus testvér végezték.

Reformátuskovácskőházán evangélikációs konferencia volt. Szabó Dániel lelkipásztor, aki korát nem tekintve ma is fáradhatatlanul szolgálja nagy szörványokkal kiterjedt reformátuskovácskőházai gyülekezetet, régóta óhajtja gyülekezetével együtt az evangélikációt. Isten segítségével ez végbe is mehetett. A gyülekezet minden csoportja megmozdult. A házi istentiszteleteken és a templomban szinte mindenki megjelent. Vasárnapi iskolájukban olyan megható jelenet volt, amit sok helyen figyelembe vehetnek. Amikor az óvónő, aki a vasárnapi iskola vezetője, beteg volt és a gyermekeket haza akarták küldeni, egy nagyobb kislány, de még ő is vasárnapi iskolás, összegyűjtötte őket és foglalkozott velük úgy, hogy a gyermekek ma sem felejtették el. Isten még a gyermekeket is felhasználja dicsősége szolgálatára. A szolgálatokat Tamás Ferenc végezte.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

609—1948. szám.

Az általános- és népiskolákhoz, az esperes, lelkipásztor és iskolaszéki elnökök urakhoz.

Az általános iskola tantervének alkalmazása az osztatlan és részben osztott népiskolákban, valamint az általános iskolai fiókiskolákban tárgyban 2421—1947. szám alatt (megjelent a Debreceni Protestáns Lap 1947 október 1-i számának Hivatalos közlemények című mellékletében) elrendeltem, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak ugyan-

ebben a tárgyban 115,600—1947. III. fő. o. számú rendeletében foglaltakat kebelbéli általános iskoláink hajtsák végre. A vallás- és közoktatásügyi miniszter úr a 115,600—1947. III. fő. o. számú rendeletét a Köznevelés 1948 január 15-i 1—2. számában a 12. oldalon a Közlemények rovatban helyesbítette, illetőleg a leírás hibákat kijavította. Felhívom általános és népiskoláink Igazgatóságait, az esperes, lelkipásztor és iskolaszéki elnökök urakat, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak a helyesbítésére vonatkozó rendeletéhez alkalmazkodjanak.

764—1948. szám.

TÁRGY: Húsvéti szünidő.

A közép- és középfokú iskolák igazgatóságaihoz.

Értesítem közép- és középfokú iskoláink igazgatóságait arról, hogy a húsvéti szünidőt f. évi március hó 20-tól március hó 30-ig terjedő időben állapítom meg. A húsvéti szünidő tehát március hó 20-án, szombaton 13 órakor, az új szorgalmi szak pedig március hó 31-én, szerdán reggel 8 órakor kezdődik.

Debrecen, 1948 március 9.

FELHÍVÁS.

A Tájékoztatásügyi Minisztérium felkérésére közlöm tudomásul az Országos Nemzeti Bizottság következő felhívását:

„A magyar nép erőfeszítése nyomán az ország újjáépítése és gazdasági fejlődése jó úton és biztosan halad előre. A dolgozók életszínvonala és közellátási helyzetünk is a javulás útján van. Egy nehézséggel azonban meg kell küzdenünk. A multesztendei példátlan aszály a nagy nemzetgazdasági károk mellett kenyérellátásunkat is súlyos helyzet elé állította. Ezt a súlyos helyzetet jelentős mértékben enyhítette a Szovjetunió nagyvételű elhatározása, amellyel az idej jövátételi gabonaszállításokra halasztást adott. Ez a segítség azonban csak a lehetőségét teremtettem meg annak, hogy a saját erőnkől biztosítsuk az új termésig az ország kenyérellátását. A kormány előrelátó intézkedései ellenére is csak a legnagyobb fokú takarékosággal volt elérhető, hogy a legsúlyosabb téli hónapokat átvészeljük. A kenyérfejradag csökkentésével, a kukoricánapok bevezetésével és a kenyérliszt keverésével lehetett csak a közel négy és félmillió ellátatlan kenyerét biztosítani. Olyan városi és nagybörzszt falusi dolgozókról van szó, akik az ország újjáépítésében eddig is súlyos áldozatokat hoztak s akiknek munkája és áldozatkészsége tette eddig is lehetővé a magyar demokrácia fejlődését és előrehaladását.

A magyar demokrácia az elmúlt időkben is óriási nehézségeket küzdött le sikerrel és éppen ezért bízik abban, hogy ezt a nehézséget is le tudjuk küzdeni.

A kényszerű helyzet és az a meggyőződés, hogy számíthatunk az ország gabonakészletét birtokában tartó réteg megértésére, készítette a köztársaság kormányát arra, hogy *kiadja a vámörölsre jogosultak fejradagját csökkentő rendeletét.*

Az Országos Nemzeti Bizottság felhívja az ország valamennyi Nemzeti Bizottságát, mint a demokratikus néperők képviselőit: vegyék kezükbe a kenyérellátás megoldását a kormányrendelet végrehajtásának előmozdításával.

Az Országos Nemzeti Bizottság számít az ország valamennyi Nemzeti Bizottsá-

gának felelősségtől áthatott, buzgó munkájára és a beszolgáltatásra kötelezettek megértésére és szolidaritására.

Felhívjuk a Nemzeti Bizottságokat, hogy ez ügyben megtett intézkedéseikről írásbeli jelentést adjanak az Országos Nemzeti Bizottság főtítkárságának.

Révész Imre
püspök.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNYEK

Minden pályázati hirdetményt egyházkerületünk hivatalos lapjában; a Debreceni Protestáns Lapban közzé kell tenni és a Kiadóhivatal címére (Debrecen, Kálvin-tér 17., Püspöki Hivatal) kell beküldeni.

Hirdetési díj szavanként 50 fillér, mely a Debreceni Protestáns Lap D. 503,237. számú csekk számláján küldendő be.

Békési református gimnázium igazgatósága pályázatot hirdet a gimnáziummal kapcsolatos általános iskolánál megüresedett két rendes *tanári* állásra. Pályázhatnak református vallású magyar, francia, német, mennyiségtan, ének, testnevelés szakos középiskolai tanárok. Az egyik tanszéket lehetőleg testnevelő tanárnővel töltjük be. Megválasztott tanárok gimnáziumi státusba kerülnek. Pályázati határidő 3 hét.

Berekbőszörmény (Biharmegye) református általános iskolája *hatodik tanítói* állásra (lakbéres) törvényes fizetéssel pályázhatnak nők is. Határidő megjelenéstől 21 nap. Iskolaszék.

Csökmői református egyházközség pályázatot hirdet 21 napi határidővel újonnan szervezett *X. tanítónői* állására törvényszerű kötelezettséggel, fizetéssel, lakbérrel.

Debreceni református Dóczi polgári és általános leányiskola igazgatótanácsa 21 napos határidővel pályázatot hirdet mennyiségtan-termesztudomány szakos rendes *tanári* állásra. Felszerelt kérvények igazgatóságához küldendők.

Hajdúnánási református iskolaszék polg. isk. tanári pályázatának határidejét március 31-ig meghosszabbítja.

Kopócsapáti református egyházközség pályázatot hirdet — miniszteri jóváhagyástól feltételezetten — *II. számú tanítói* állásra. Fizetés törvényes. Pályázhatnak férfiak, nők. Határidő 21 nap.

Kötegyán református általános iskolája újonnan szervezett *V. és VI. számú* állására pályázat 21 napi határidővel. Helyi javadalom 10%. Lakás nincs.

Nagykeréki református iskolaszéke pályázatot hirdet újonnan szervezett *V. sz. tanítói* állására. Fizetés, lakbér, kötelesek törvény szerint. Pályázati határidő 21 nap. Az álláson a szabályszerű betöltésig már helyettes tanító működik.

Ósöd református általános iskolájának III. sorszámú férfitanítói, átválasztás esetén a megüresedő tanyai *férfitanító* állásra 21 napi határidővel pályázatot hirdet. Fizetés, kötelesek: törvényszerű. Elnök.

Vánadosi presbitérium öttanerős iskolájához III. tanítói állásra pályázatot hirdet. Határidő 21 nap. Fizetés: Készpénz, lakás, államsegély.

Tiszaszentimrei református iskolaszéke pályázatot hirdet 21 napos határidővel általános iskolájánál újonnan szervezett *V. sz. tanítónői* állásra. Fizetés: 20% helyi hozzájárulás, államsegély lakbérrel. Menekültek előnyben.